

Долинець Яна
студентка

Самко Марина
студентка

Даценко Наталія
асистент

ВП НУБіП України « Ніжинський агротехнічний інститут»
м. Ніжин

РОЛЬ ІНОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В ЕКОНОМІЦІ

В даний час країни з розвинутою ринковою економікою забезпечують безперервний і динамічний її ріст переважно за рахунок використання новітніх відкриттів у різних сферах людської діяльності, і в першу чергу у виробництві товарів і послуг.

Акцент в економічному розвитку на максимізацію залучення у виробництво сировинних і людських ресурсів в умовах недостатньої уваги до інноваційної діяльності перетворював радянську економіку в несприйнятливую до прогресу, що, у кінцевому рахунку, призвело до розвалу держави.

Одним з факторів подолання соціально-економічної кризи в нашій країні є формування сучасної системи ефективного менеджменту, і зокрема інноваційного менеджменту. Вирішити цю проблему без достатнього числа кваліфікованих фахівців-менеджерів неможливо. Сучасні керівники повинні мати не тільки відповідне техніко-економічне утворення, але і мати навички менеджера-новатора, здатного йти на обґрунтований ризик, оцінювати перспективність і ефективність інновацій.

Інноваційний менеджмент являє собою область економічної науки і професійної діяльності, спрямовану на досягнення організацією інноваційних цілей шляхом раціонального використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів.

Поняття «менеджмент» широко ввійшло в сучасний економічний лексикон і стало по суті аналогом поняття «керування». Поряд із загальним менеджментом, характерним для будь-якого підприємства в цілому, виділяються окремі його різновиди, що використовують специфічні форми керування різними функціональними сферами підприємства або видами господарської діяльності. Це так звані функціональні менеджменти, що у залежності від області застосування може бути:

- виробничий;
- фінансовий;
- інвестиційний;
- стратегічний;
- інноваційний;

Інноваційний менеджмент являє собою одну з різновидів функціонального, безпосереднім об'єктом якого є розробка і впровадження інновацій у всіх сферах громадського життя.

Напря́м 2

«Впровадження інновацій в економіку й управління»

Інноваційний процес – це складна і специфічна область діяльності і вимагає тому використання особливих форм і методів керування. Зміст поняття інноваційний менеджмент можна розглядати в 3 аспектах:

- це вид діяльності і процес прийняття рішень;
- це наука і мистецтво керування інноваціями;
- це апарат керування інноваціями.

Як вид діяльності і процес прийняття рішень інноваційний менеджмент являє собою сукупність окремих напрямків управлінської діяльності, часто названих функціями менеджменту, кожне з яких складається з ряду етапів, виконуваних у визначеній послідовності. Склад цих функцій і задач керування залежать від рівня інноваційної системи (економіка в цілому, галузь, підприємство, окремий проект) і умов її функціонування.

Виконання будь-якої задачі або здійснення окремої функції інноваційного менеджменту зв'язано з прийняттям відповідних управлінських рішень. Як вид діяльності інноваційний менеджмент припускає також розподіл задач і визначення послідовності їхнього виконання, а також закріплення за ними конкретних виконавців.

Як наука і мистецтво керування інноваційний менеджмент представляє сукупність як теоретичних положень загального менеджменту, так і чисто специфічних закономірностей, властивій даній сфері діяльності.

І як апарат керування інноваційним процесом інноваційний менеджмент припускає створення відповідної організації для координації діяльності груп людей для досягнення визначених цілей. Інноваційне підприємство – це різновид організації, для якого інновація є коштами досягнення цілей. Поняття інноваційного менеджменту як апарата керування інноваціями містить у собі:

- систему керування інноваціями, що володіє визначеною ієрархічною структурою і складається зі спеціалізованих органів керування;
- групу менеджерів-керівників різних рівнів, наділених визначеними повноваженнями в прийнятті і реалізації управлінських рішень і несущу відповідальність за результати функціонування організації.

Сукупність цих трьох аспектів являє собою цілісну систему поняття інноваційного менеджменту.

Головна мета менеджменту – забезпечити ефективне і погоджене функціонування як зовнішніх, так і внутрішніх елементів інноваційного підприємства. Для забезпечення гармонізації внутрішніх структурних елементів інноваційного підприємства необхідне створення спеціальної системи внутрішньо-фірмового керування інноваціями, що вирішує наступні задачі:

- вироблення стратегічної інноваційної концепції;
- визначення тематичних напрямків діяльності і формування інноваційних проектів і програм;
- побудова відповідної організаційної структури і структури керування інноваціями;

**Міжнародна науково-практична конференція
«Виклики соціально-орієнтованої економіки в євроінтеграційних умовах»**

- планування виробничих процесів і реалізація інноваційної продукції;
- підбор і розміщення кадрів, ефективне використання потенціалу інноваційного підприємства;
- розподіл робіт і контроль за їхнім виконанням;
- створення творчої атмосфери і високої мотивації праці.

Для гармонізації зовнішніх факторів в інноваційному менеджменті передбачається рішення наступних задач:

- формування довго- і середньострокових цілей інноваційної діяльності;
- організація і проведення маркетингових досліджень;
- облік екологічної ситуації і планування природоохоронних заходів;
- оцінка і використання прогресивного досвіду і передових досягнень конкурентів (бен маркетинг інновацій);
- організація кооперації в інноваційних програмах;
- облік об'єктивних тенденцій науково-технічного прогресу.

По своєму змісті і за часом задачі мають стратегічну й оперативну складову. Стратегічна складова сприяє довгостроковому виживанню інноваційного підприємства і забезпечується стратегічним менеджментом. Оперативна складова виступає коштами реалізації обраної стратегії розвитку і забезпечується системами оперативного менеджменту.

Список використаних джерел

1. Микитюк І.І. // Інноваційний менеджмент: Навч. носіб. К.: ЦУЛ, 2007 р. - с.165-170
2. Заварзіна Т.В., Жук Т.В. Дослідження тенденцій обсягу фінансування інноваційного розвитку України / Т.В. Заварзіна // Сталий розвиток. – 2012 р. – № 6 (16). – с. 336-339
3. Іляшенко С. М. // Основи інноваційного менеджменту. – 2014 р. – с.287-291